

Mindjárt láttam, hogy a szegény tyúk föl akar állani. Fölveszem és a fal mellé viszem, a napra, ahol délelőttönként süt-kérezni szokott. Amint a kezemben érezte magát, nem vergődött többé, csak a nyakát hajlitgatta jobbra-balra és nézett rám panaszosan, mintha azt mondaná: segíts rajtam, kimondhatatlanul szenvedek!

A cselédnek is megmozdult a lelkiismerete. Egy szürke posztószoknyát hajtogatott össze és terített az állat alá. Arra ültem, de csak elhanyaglott. Aztán behunyta a szemét és nem mozgott meg többé...

Olyan meghatódottsággal állottunk körülötte, hogy majd csaknem imádkoztunk...

Gárdonyi Géza után.

A szegény fák...

A szegény fák sirnak, rinak,
Száz sebükre orvost hívnak.
Hernyó lepte rongyos águk,
Oda lesz szép koronájuk.

Bizony, ha ők nem volnának,
Lelke yeszne a sok fának,
S nem teremne a cserésznye,
Alma, körte egy szemet se.

Meghallja ezt erdő, berek,
Miként sirnak falevelek,
S már is jönnek a madárkák,
A hernyókat kardra hányják,
Eszik, csipik vidám kedvvel,
Megbirkóznak százezerral.

Igy segít a madár nekünk,
Együtt örül, busul velünk,
Szeressük hát mi is őket,
E hűséges kármentőket.

Móra László.

A gyümölcsfák

Jőjjetek csak fiaim! — szólt az apa a gyermekeinek. Itt van 3—3 alma. Fogyasszatok el, csak a magjával számoljatok be. Össze is szedték szépen a magvakat, tudták, hogy édesatyjoknak már több is van.

Ősszel aztán maga köré gyűjtötte az édesapa gyermekeit s a kert kerítése mellett szépen fölforgatták a földet két ásónyomra. Mikor a gatz kiszedték, egyenesre gereblyézték és zsinór mellett 4 ujjnyi mély egyenes sorokat húztak s ritkán elszórták bele a magvakat. A barack és szilva magot pedig egyenként hegyes végűkkel dugdosták le a sorba. Mikor a munkával készen voltak, édesatyjukkal beszédbe eredtek a fiuk, aki aztán szépen megmagyarázta nekik, hogy majd az őszi eső után megpuhulnak a maghéjak s a fagy is segít nekik, hogy a kemény héj felrepedjen.

A gyermekek türelmetlenül várták, hogy mi lesz a magvak-